

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

Omtrent de werkzaamheden der Zaterdag te Londen gehouden conferentiezitting zijn nog geene berigten ontvangen. Nadere tijdingen bevestigen evenwel dat Oostenrijk en Pruisen de algeheele afscheiding der hertogdommen onder één hoofd, en wel den hertog van Augustenberg, in die zitting zouden voorstellen; er wordt zelfs gemeld, dat dit voorstel de afscheiding van geheel Sleeswijk zou omvatten. Het is echter niet waarschijnlijk dat de conferentie dáárin treden zal. Meer waarschijnlijkheid bestaat er, dat werkelijk Oostenrijk de erkenning van den pretendent zal voorstellen, en wel, om den afschrik van dien staat van eene volksstemming, die een gevaarlijk antedement zou kunnen opleveren. In Pruisen schijnt men er op te rekenen, dat in allen gevalle de hertog zijne wenschen zal zien verwezenlijkt; althans naar gemeld wordt, heeft men hem reeds naar Berlijn genoodigd, — waar hij reeds moet zijn aangekomen — om over de voorwaarden te onderhandelen, waarop men hem ondersteunen zal. Deze zouden o. a. zijn: toetreding tot het tolverbond, eene militaire overeenkomst als met Koburg Gotha gesloten is, en de uitvoering eener minder liberale constitutie dan die van 1848. Dit laatste zal zeker den Holsteiners weinig aanstaan, maar daarvoor zullen zij dan ook geheel Duitsch zijn en geregeerd mogen worden naar het gezegend stelsel tegenwoordig in Pruisen in zwang. De naleving dezer laatste bepaling zou vooral gewaarborgd worden door Rendsburg tot eene bonds- eigenlijk eene Pruiss. vesting te maken, want Duitschland en Oostenrijk hebben daarbij geen belang. Dit plan zal echter ter conferentie veel tegenstand ondervinden en waarschijnlijk niet toegegeven worden, evenmin als het verklaren van Kiel tot bondshaven, waartegen reeds dadelijk Engeland opkomt, dat, met de Noordelijke mogendheden, niet zal dulden, dat aan den ingang der Oostzee een tweede Sebastopol verrijze. Ook is dit geenszins in het belang der hertogdommen; Kiel toch kan eene groote handelshaven worden, en dat zou door eene bestemming van militairen aard geheel vervallen.

De grondslag eener schikking, door het Fransche kabinet voorgesteld, is door Engeland, Rusland en Zweden aangenomen en bij de oorlogvoerenden door allen zeer aanbevolen, en bestaat, naar men verzekert, in de vereeniging van Holstein en de zes Zuidelijke gemeenten van Sleeswijk, de inlijving van drievierden van Sleeswijk bij Denemarken en raadpleging van het af te scheiden gedeelte omtrent den regeringsvorm.

Nog wordt verzekerd, dat na de vereffening der Deensche zaak de conferentie eene uitbreiding zal ondergaan; Turkije en de Vorstendommen zullen er dan vertegenwoordigd en de kwestie der Vorstendommen ter sprake gebragt worden. Rusland moet daarin reeds hebben toegestemd. Oostenrijk, dat er aanvankelijk niet toe genegen was, uit vrees, dat dan de Italiaansche gevolmagtigde, die er ook zou zijn, de Italiaansche kwestie ter sprake zou brengen, heeft toegestemd, na door verklaringen van *Victor Emmanuel's* regering aan het Fransche kabinet en dat van Londen te zijn gerust gesteld, waaruit volgt, dat zij erkent, dat het oogenblik nog niet gekomen is om die kwestie weder op het tapijt te brengen.

De *Morn. Post* bedreigt Oostenrijk met het verlies van Englands bondgenootschap en met andere ongelukken, bepaaldelijk met eenen aanval van Italie's zijde, indien het zich in de Deensche aangelegenheden niet dadelijk van het Berlijnsche kabinet afscheidt. Oostenrijks heerschappij over Venetie, zegt dat orgaan van lord *Palmerston*, heeft geen anderen grond, dan de bepalingen van het Weener congres, en zou ondermijnd worden wanneer Oostenrijk zelf toonde de verdragsbepalingen niet meer heilig te achten.

In Denemarken blijft de stemming zeer oorlogzuchtig. Ook de bladen voeren oorlogzuchtige taal. *Dagbladet* zegt o. a.: »regtens staat onze zaak nog op hetzelfde standpunt als vóór 1 Febr., en in de conferentie, waar juist het volkenregt en Europa's regts bewustzijn den toon moeten aangeven, hebben wij geen grond om er van af te wijken, al is Duppel genomen en al zijn Dannewirke en Fredericia ontruimd. Wij moeten streven naar eene bekrachtiging door Europa van zoodanige oplossing, die in de grondwet van 18 Nov. hare uitdrukking vindt. Daarom willen wij toegeven, dat Holstein geheel worde afgeschei-

den, want het is beter in zijn eigen hnt meester te zijn, dan slaaf in zijn paleis." Ten slotte wordt der regering geraden, niet in eene verlenging van de voor Denemarken zoo ongunstige wapenschorsing te bewilligen, die door 's vijands eerloos gedrag nog grooter last voor het land geworden is. Zoo de regering, zegt het blad, geen bepaalde en bindende toezeggingen van Engeland bekomt, dan moet zij niet langer aarzelen eene crisis te provoceren. Terwijl het Engelsch parlement nog bijeen is, kon zij, door wederstand te bieden, eene aanmerkelijke wending in den toestand doen ontstaan.

Op Seeland en Funen zijn adressen aan den koning in omloop tegen eene eventuele verlenging der wapenschorsing.

Fredericia is op het oogenblik alleen door Oostenrijksche troepen bezet, nl. door eenige artillerie en 12 à 1400 man infanterie. Kommandant der stad is graaf *Auersperg*. De bezetting bestaat uit Italianen, die Duitsch verstaan noch spreken. De officieren en onderofficieren zijn meest Duitschers.

De Oostenrijksche kommandant in Fredericia had de boeren, een mijl in den omtrek van de vesting, aangeboden om daar binnen zooveel boomen te halen als zij maar wilden hebben; maar de boeren wilden niets van deze gave van den vijand aannemen — dit geeft het Sleeswijk-Holteinsche blad zelf toe — en de Oostenrijkers waren genoodzaakt, om de boomen van de schansen te verbranden, waarmede zij eene weldaad wilden bewijzen.

In een der Duitsche bladen, wordt het volgende medegedeeld betreffende de schade, door den zeeslag met de Denen aangerigt: Gedurende 12 uren waren vier wondartsen onophoudelijk bezig met amputeren. Twee kuipen vol afgezette voeten werden in de zee geworpen. Onder de amputatie stierven twee man, later gedurende het transport meer, en men rekent dat niet veel meer dan een derde genezen zal. Een der Oostenrijksche schepen had 60 schoten in den buik, weinig minder in de tuigaadje en drie onder de waterlinie. Van de acht booten was slechts een bruikbaar gebleven; de anderen waren ontredderd en vernield. Er zullen wel zes à acht weken noodig zijn, eer de Schwarzenberg weder strijdvaardig is, zoo geweldig is die bodem gehavend en doorschoten. Volgens een brief van een officier op de Radetzky, schoten de Denen met kettling- en stangkogels, aan welke soort van projektielen vooral de aanzienlijk toegebrachte schade wordt toegeschreven.

Ofschoon men had gemeld, dat de keizer van Rusland zijne staten niet in dit voorjaar zou verlaten, blijft men te Berlijn den czaar in 't begin dezer maand verwachten. De Fransche *Moniteur* berigt de komst van den czaar den 9 Junij te Berlijn. De zaken in Polen zijn trouwens op een einde; 87,000 Polen zijn naar Siberie verbannen; de Poolse commissiën zijn zoo overtuigd, dat de opstand geëindigd is, dat zij er reeds over beraadslagen, waar de wapenen en gelden te laten, wier verzending naar Polen thans geen doel meer zou treffen. — Rusland heeft, naar men weet, ook 300,000 Cirkassiërs naar Turkije doen overbrengen. De Porte neemt deze ballingen gaarne op; zij heeft echter, naar men zegt, om in hunne behoeften te voorzien eene nieuwe leening noodig, die ter somma van 18 millioen gulden door haar zou zijn uitgeschreven.

Omtrent 's pausen gezondheidstoestand heerscht steeds eenige onzekerheid; dat die zeer hagchelijk is, kan niet weersproken worden; onlangs berigte men echter nog van het bijwonen van de processie door *Pius IX*. De *Indép.* verklaart die echter zoo, dat de paus van het balkon in een ziekenstoel liggende de processie had zien voorbijgaan en die met de oogen een eind gevolgd was. — Te Turijn spreekt de *Opin.* er reeds van, dat de Ital. troepen, zoodra de paus sterft, Velletri, Frosinone en Viterbo zouden moeten bezetten; of Frankrijk, al heeft het daar geene

bezetting, dit zou gedoogen, is eene andere vraag.

Nu men algemeen 's pausen dood nabij acht, begint ook het nationale comité te Rome van zich te doen hooren. Volgens de *Italia* heeft het verklaard, zich na 's pausen overlijden niet meer tegen de manifestatiën te zullen verklaren. Die manifestatiën echter zullen een vreedzaam karakter hebben, ten einde eene botsing met de Fransche troepen te vermijden, maar men zal zoeken te bewerken, dat de Italiaansche regering zich eindelijk aan het hoofd der beweging stellen en eene volksstemming uitlokke, wier gevolge men hoopt, dat de Fransche regering dan als voldongen feiten zal erkennen. Alleen uit het Napolitaansche zullen op het eerste berigt van 's pausen dood reeds 2000 Romeinsche emigranten de grenzen overtrekken.

De tijdingen uit Amerika blijven voortdurend van belang nu de krijgsoperatiën zijn hervat. Heden meldt men, dat *Lee* niet zoo ver is terug getrokken, maar te Spottsylvania eene sterke stelling heeft ingenomen, terwijl de noordelijke generaals *Butler* en *Sigel* bij Drurys Bluff en New Market zouden geslagen zijn. De bloedige strijd verdient wel onze aandacht. 't Is toch ontegenzeggelijk, dat van beide zijden met eene inspanning van alle krachten wordt gevochten, die bijna ongekend kan heeten in Europa. In de groote veldslagen, waarin de partijen elkaar opwegen, worden talrijke scharen geveld, die er van getuigen, hoezeer de woede in den strijd steeds even groot blijft. Eerst dacht men aan overdreven cijfers van de getallen dooden en gewonden; later heeft men de zekerheid verkregen, dat telkens duizenden sneefden, gelijk nu in de laatste gevechten onder *Grant* het Noorden 40.000 man buiten gevecht zag stellen. En toch werd van den 5 tot den 10 Mei des avonds onafgebroken gevochten. Geen veldheer zou na een bloedigen slag, dezelfde troepen, die uitgeput moesten zijn van den strijd, den volgenden dag weder op het terrein durven brengen. *Grant* heeft dit 5 dagen achtereen gedaan en is dan ook telkens voorwaarts gerukt, zonder zijne troepen rust te gunnen. Wat de uitslag der operatie zal zijn, is niet te voorspellen, maar die kamp in de vlakten van Virginie is even verschrikkelijk als grootsch, zóówel in den aanval als in de verdediging. Wel mogt ook president *Davis* de Zuidelijke troepen hulde brengen in zijne boodschap voor hunne onversaagdheid. Jammerlijk is het echter als men den moord van krijgsgevangene negers, als bij de bemagtiging der fortten Pillow en Plymouth plaats vond, op de volgende wijze door de zuidelijke bladen hoort verdedigen: „De Noordelijken zeggen dat die negers vrije mensen waren, maar dat ontkennen wij ten stelligste; wij kennen geene vrije negers. Sommigen zeggen dat wij ze dan wel zonder maatregelen hadden kunnen dooden en dat wij dus niet levend behoeften te begraven, of vast te spijkeren aan kruisen, die vervolgens in brand werden gestoken; men zegt ook dat wij dan toch de grijsaards, vrouwen en kinderen hadden kunnen ontzien, — maar weten de Noordelijken dan niet, hoe het in den oorlog gaat? Daarbij komt, dat zij zelven die negers tegen ons gewapend hadden. Bovendien de geest der verbittering redeneert niet, en wij zijn er nu eenmaal aan gewoon om een neger niet als een mensch te beschouwen. Voortaan zullen wij zelfs de blanke officieren niet sparen, die de negers aanvoeren.”

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

's GRAVENHAGE, 30 Mei. Gisteren avond trad Dr. *Zaalberg* in de Nieuwe Kerk voor de gemeente op; het kerkgebouw was over vol. De prediking ging ongestoord voort. Tegen dat de kerk zou uitgaan, hadden zich honderden op het ruime kerkplein vereenigd en toen de godsdienstoefening was afgelopen en de Predikant de Kerk

wilde verlaten; was hem dit onmogelijk door den grooten aandrang van alle zijden. De toeloop werd steeds grooter en die menigte was zeer verschillend gestemd. De commissaris van politie *Waldeck* en de inspecteur die zich daar ter plaatse bevonden, vermaanden de steeds aangroeiende menigte om rustig huiswaarts te keeren, en wendden alles aan om ook met behulp van eenige militairen de orde te handhaven. Zij slaagden er in een weg voor den Predikant te banen, ten einde dezen de gelegenheid te geven weder in de Kerk terugkeeren, waarin zijne echtgenoot, die ongesteld was geworden, werd verzorgd. Inmiddels was een rijtuig voor den Predikant aangekomen, waarin deze niet dan met moeite kon plaats nemen. De Predikant werd echter bij het rijden naar zijne woning door eene zeer groote menigte vergezeld, bij wie maar al te zeer opgewondenheid voor of tegen den leeraar en zijne prediking merkbaar was. Er hebben echter geene feitelijkheden plaats gehad, en spoedig was de oploop geëindigd. Men meent zeker te weten dat de aanleiding tot het eerste gedrang op het kerkplein, gelegen was in de voorzorgen door sommige geestverwanten bij het uitgaan der Kerk genomen, om den leeraar tegen mogelijke of voorgenomen bemoeijelijking te vrijwaren. Men verzekert wijders, dat de Predikant reeds in de Kerk had aangekondigd, dat hij voornemens is eerlang eene Buitenlandsche reize te doen.

Op grond, dat het uit het onderzoek der besluiten van gemeenteraden tot wijziging der plaatselijke belasting op het gedistilleerd is gebleken, dat er voor de Binnenlandsche likeuren verschil bestond tusschen het belasting bedrag bij in- en uitvoer, in gemeenten, waar overigens de belasting tot gelijk bedrag werd geheven, zijn er bedenkingen hier tegen gerezen, en zijn die raadsbesluiten door den koning slechts voor één jaar goedgekeurd. De Minister van Binnenlandsche zaken, heeft thans gedeputeerde staten aangeschreven, ten einde gemelde bezwaren weg te nemen, de likeuren en ander vermengd gedistilleerd alleen naar de wezenlijke sterkte te belasten, en ook de restitutie van die sterkte te doen afhangen. Die sterkte zou kunnen blijken uit de rijksgeleibijetten, die, volgens de wettelijke voorschriften, ook de likeuren moeten vergezellen. Mogten de gemeentebesturen hierin geen genoegzamen waarborg vinden, zij zouden dan tot eene verificatie kunnen overgaan, die door het nemen van proeven en het opdragen van het onderzoek aan deskundigen zou kunnen geschieden op den voet van het kon. besluit van den 20 April 1863.

Op de stallen van H. M. de koningin-moeder is een paard gestorven, dat wel eenige vermelding verdient. Het was toch de eertijds zoo schoone schimmel, die door wijlen Z. M. *Willem II* bij voorkeur bij openbare gelegenheden werd bereden. Dit paard bereed koning *Willem II* onder anderen bij het defileren der troepen voor Z. M., toen het ruitersstandbeeld van den *grooten Zwijger* in het Noord-Einde was onthuld; later, niet lang voor zijn overlijden, bij eene inspectie over de schutterij in de Maliebaan, droeg het ook zijn koninklijken meester. Van deze beide gelegenheden bestaan schoone schilderijen. Ditzelfde paard werd bereden door keizer *Nikolaas den Eersten* van Rusland bij eene parade ter zijner eere op het Alexandersplein in den zomer van het jaar 1844. Dit paard eindelijk volgde het lijk van zijnen edelen meester, bij de treurige plegtigheid zijner begrafenis. Ook Z. M. onze geëerbiedigde koning heeft bij H.D. eerste inspectie der troepen te 's Hage na zijne troonsbeklimming dezen schimmel bereden. Ruim 15 jaren at het dier het genadebrood, des zomers in de weide van *Zorgvliet* en des winters in de stallen van H. M. de koningin-moeder, die al dadelijk na

het overlijden des konings het edele dier in haar eigen bezit overnam, met uitdrukkelijken last het nooit of nimmer voor eenige dienst hoegenaamd te gebruiken.

De dood van den Franschen maarschalk *Pélissier* heeft menige anekdote, die omtrent hem in omloop was, weder in het leven geroepen; vooral zijne ruwheid speelt daarbij eene groote rol. Wij zullen die niet herhalen, ook niet die van de kanonnen van *Malakoff*, die hij bij gelegenheid eener parade aan de generaals hooren deed, die niet in de Krim waren geweest. Maar tevens komt in herinnering des maarschalks handelwijze bij de grot van *Freschich*, eene handelwijze, die, nu negentien jaar geleden, Europa met afgrijzen vervulde. In die grot was, na de onderwerping van de stammen in *Dahrah*, de geheele stam der *Bini Ramak* met vrouwen, kinderen en vee gevlugt. *Pélissier* besloot den stam, die zelfs uit dezen schuilhoek nog op zijne troepen had gevuurd, geheel te verdelgen.

Een Fransch schrijver *Maltzan* geeft daarvan de volgende schets:

Van het hout en stroo, dat *Pélissier* aan alle kanten voor elke opening deed stapelen en in brand steken, steeg eene verstikkende rook, die in de grotten drong. Het brullen der dieren, het kermen der mannen, het weenen der vrouwen en het akelig geschreeuw der stervende kinderen liet zich weldra hooren. Nu en dan dreunde er in het inwendige der grot een schot: waarschijnlijk van een dier ter dood gedoemden, die liever met eigene hand zijn lijden wilde verkorten. Allengs werd het stiller. Een laatste steigeren van een edel strijdros, een laatste vloek van een stervenden held, toen was alles voorbij. Eene doodelijke stilte heerschte in de grotten van *Freschich*.

Vreesselijk was het schouwspel, dat zich den volgende morgen vertoonde, toen op bevel van *Pélissier* de grotten moesten worden geruimd. Aan den ingang lagen twee half verkoolde stieren, wier koppen door de Arabieren met hunne boeruesen omwikkeld waren, waarschijnlijk om de woede van deze door den verstikkenden damp dol geworden dieren te bedwingen. Daarnaast lag het lijk eener moeder, die haar dood had verhaast bij de verdediging van haar kind tegen een derden stier. Hare handen waren thans nog om de horens van het dier geklemd. Hier lagen lijken, die in den doodstrijd verwrongen en verminkt waren en wier wonden door een zwarten gestolden bloedstraal waren omringd. Ginds rustte de eerwaardige sheik van den stam, verpletterd door zijn eigen ros, waaronder hij uitgestrekt lag. Een minnend paar had in elkanders armen den dood afgewacht. Daar lagen zij, als een beeld van vrede en poëzie, te midden van die vreesselijke tooneelen. De uitdrukking van smart en wanhoop had de gelaatstreken der stervenden op de afzigtelijkste wijze verwrongen, en die uitdrukking had den dood niet uitgewischt. Daar lag een meisje, wier hoofd door den hoof van een paard was verbrijzeld. Zij rustte nu naast het half verzengde dier, dat haar in zijne woede had gedood. In den achtersten hoek vond men het lijk eener oude vrouw, die nog een kruik water aan de lippen scheen te willen brengen. Hare armen waren nog op de hoogte van haar mond; zij was neêrgehurkt met de ellebogen leunende op uitspringende steenen in de grot. Zoo had de dood haar getroffen, toen zij in de vlammen en rook stikkend en ten prooi aan de felste dorst het koele nat aan de lippen wilde brengen. Paarden en mannen, vrouwen en kinderen en vee, wapenen en kleederen, alles lag verbrand, verzengd, met asch bedekt, in woeste wanorde op den zwart gezengden bodem.

Zoo was het einde van den stam der *Beni Ramak*.

ADVERTENTIEN.

OPENBARE VERKOOPING

EENER

BOERENPLAATS.

De Notaris Mr. *PENNINK* te *Zelhem*, zal op Vrijdag 10 Junij 1864, in het *Witte Paard* te *Zelhem*, op hoogen doen inzetten en den 24 Junij 1864 finaal verkoopen, telkens 's morgens 10 uur.

1°. De Bouwplaats *het REUGEBRINK*, bestaande uit Huis, Schuur, Boomgaard, Hof-, Bouwen Weilanden, Dennenbosschen, Heide-, Plaken Schadde-gronden, een en ander gelegen bij het dorp *Zelhem*, in haar geheel groot

56.25.90 Br, waaronder ruim 8 bunder goed Weiland.

In 20 perceelen, ondermassa's en generale massa.

Aanvaardbaar 22 Februarij 1865.

2°. Een WEIDE onder *Zelhem, de TEESINK-MAAT* genaamd, groot 1.95.60 Br.

Aanvaardbaar 11 November 1864.

Een en ander bij alom verspreide biljetten nader omschreven.

Nadere informatiën geeft op *franco* aanvraag genoemde Notaris, bij wien de kaarten en eigendoms-bewijzen ter inzage liggen.

VERKOOPING

VAN

VASTE GOEDEREN.

De Notaris KOLFSCHOTEN te *Gendringen* is voornemens op Donderdag den 16 Junij 1864, bij inzate, op hoogen te veilen en veertien dagen later dus op den 30 Junij bij toeslag te verkopen: telkens des morgens om elf ure, ten huize van den Kastelein KNAVEN te *Gendringen*:

Eene kapitale BOUWPLAATS gelegen in de buurtschap *Voorst* onder *Gendringen*, *ROUSSEN* genaamd, bestaande in huis en verder Getimmerte, Erf, Tuin, Boomgaard en bijgelegene tiendvrij Bouw-, Weide- en Hooigrond, ter grootte van 20 bunders ongeveer.

Voorts 6 differente in de nabijheid van dezelfde Bouwplaats gelegene perceelen Wei-Bouwland en Hooipanden, ter gezamentlijke grootte van 11 bunders, 53 roeden.

Alles breeder bij biljetten, en nadere informatiën zijn te bekomen ten kantore van den Notaris voornoemd.

VERKOOP VAN VAST GOED.

Ten overstaan van den Notaris TJEENK WIL-LINK, zal in het Logement de Kroon te *Borculo*, op Woensdag den 15 Junij 1864 ingezet en 14 dagen later, zijnde den 29 dier maand, telkens des voormiddags om 10 uur verkocht worden:

1°. Het Erve Bloemendaal bij *Borculo* aan den grindweg van *Borculo*, *Neede* en *Geesteren* naar *Lochem*, bestaande in een voor weinige jaren gebouwd HUIS en dito SCHUUR, waarin tevens wordt uitgeoefend herberg, met omliggend Bouwland, Weiland en Grond met Houtgewas, groot 4 B. 67 R. 80 E., een stuk Heide aan dien grindweg, groot 2 B. 25 R. 70 E., een Boschje met hakhout bij *Geesteren*, groot 27 R. 60 E.

2°. Een HUIS en ERF in het dorp *Geesteren*, groot 5 R. 60 E., bewoond geweest door J. LEUSINK.

Inlichtingen te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris, brieven *franco*.

MARKTBERICHTEN.

ARNHEM, den 27 Mei 1864.

N. Tarwe / 8.50 à 9.90. Rogge / 6.10 à 6.70. Boekweit / 7.90 à 8.0. Garst / 5.20 à 5.75. Z. Haver / 4.60 à 5.00. L. Haver / 3.70 à 4.10. Witte Boonen / 0.00. Duivenb. 8.00. Gr. Erwten / 0.00 à 0.00. Wikken / 0.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwten / 0.00 à 0.00. Graauwe Erwten / 0.00 à 0.00.

Aardappelen / 0.00 à 0.00. Boter 90 à 110 Centen het N.Pond.

DOESBORGH, den 28 Mei 1864.

N. Tarwe / 8.25 à 9.00. Rogge / 6.30 à 6.60. Boekweit / 7.50 à 8.40. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 3.60 à 4.00.

N. Aardappelen / 1.80 à 2.25.

Boter 82 à 90 centen het Ned. Pond

AMSTERDAM, den 30 Mei 1864.

2½	Ct. Nederl.	.	.	.	62½
4	"	.	.	.	98
2½	"	Spanje	.	.	45½
3	"	binnenl.	.	.	49½
5	"	Portugal 1856/1863	.	.	47½
5	"	Russen 1828/29	.	.	99½
5	"	Stiegl. 6e Serie	.	.	83½
5	"	Oostenrijk Metall.	.	.	59½
5	"	National	.	.	64½
5	"	Amsterd.	.	.	78½

Koers van het Geld: Beleening, Prolongatie 5½, Disconto 5 pCt.

Prijzen der Coupons: Metall. / 24.77½; Dito Nat. / 27.95; Diverse Engelsche per L / 11.80; 3 pCt. Eng. Russ. L / —; Fransche / 55½; Belg. / 55½; Pruiss. / 34½; Hamb. Russen / —; Russen in Z.R. / 32; Papieren R. / —; Poolsche in Fl. / 26½; Napelsche / —; Spaansche / —; Amerikaansche Dollars / —.

GRONINGEN, den 27 Mei 1864.

70 P. Jarige Tarwe / 7.10 à / 7.30. 70 P. Nieuwe dito / 6.80 à / 7.10. 74 P. Dito dito / 7.60 à / 7.90. 70 P. Dito witte / 7.00 à / 7.20. 66 P. Nieuwe Rogge / 5.50. 70 P. Dito / 6.10. 68 P. Buitenlands / 5.80. 62 P. N. Grijsze Boekweit / 6.35. 65 P. Dito / 6.95. 62 P. N. Zw. Z. dito / 6.30. 66 P. Dito / 7.10. 50 P. N. Winter Garst / 3.85. 56 P. Dito / 4.50. 60 P. N. Knobbe Garst / 0.00. 44 P. N. Dikke Haver / 3.25 à / 3.30. 50 P. Dito / 3.65 à / 3.70. 36 P. Witte Voer Haver / 2.90. 40 P. Dito / 3.10 à / 3.15. 38 P. Zw. Voer / 3.00. 44 P. Dito / 3.35. Paardeboonen / 5.60 à / 6.10. Gort (grove) / 7.30 à / 7.50. Dito (puik) / 7.60. à / 8.15. Dito (parel) per 100 N. P. / 10.20 à / 13.50. Koolzaad / 13.00 à / 14.50. Geel Mosterzaad / 10.00 à / 12.00. Raapolie / 43.00. Lijnolie / 41.50. Raapkoeken 1040 stuks / 78.00. Lijnkoeken 104 stuks / 12.00 à 15.00.

ZUTPHEN, den 26 Mei 1864.

N. Tarwe / 8.75 à 9.50. Rogge / 6.30 à 6.85. Boekweit / 6.90 à 0.00. Garst / 4.50 à 5.50. Haver / 3.50 à 4.50. Boter / 18.00 à 19.50. Aardappelen / 1.75 à 2.25.

DEVENTER, den 27 Mei 1864.

Tarwe / 8.50 à 9.50. Rogge / 6.50 à 7.00. Boekweit / 7.50 à 8.25. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 3.50 à 4.00. Boter 1e soort / 17.75 à 19.75. 2e soort / 16.00.

DOETINCHEM, den 26 Mei 1864.

N. Tarwe / 0.00 à 0.00. Rogge / 6.70 à 7.00. Boekweit / 6.75 à 7.25. Aardappelen / 1.50 à 2.00. Boter 86 à 90 Centen het Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

RIJN & IJSSEL STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem, Maandags, Donderdags & Zaturdags des nademiddags circa 2½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle, Kampen, Zondags, Woensdags & Vrijdags, des voormiddags circa 11 uur.

DEVENTER STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ

Van Doesborgh naar Arnhem & Rotterdam, Maandag, Woensdag Donderdag & Zaturdags, des morgens circa 9½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen & Deventer, Zondag, Dingsdag, Woensdag & Vrijdag, des middags circa 12½ uur.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

DE SCHROEF-STOOMBOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN», van H. Kersken, vaart van *Doesborgh* naar *Amsterdam* wekelijks iederen Zaturdag morgen en van *Amsterdam* wekelijks iederen Woensdag morgen. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

Van DOESBORGH:

Naar Rotterdam den 8 Junij. Naar Zutphen & Deventer den 3 Junij. Naar Nijmegen den 4 Junij.

Informatiën bij J. H. RUTGERS.

Gedrukt bij W. BECKING, te *Doesborgh*.